

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ІННОВАЦІЇ

МАТЕРІАЛИ

VII ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

(Суми, 16–17 березня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

Важливим в слогані є наявність невербальних компонентів, оскільки зображення грає основну роль в процесі сприйняття і розуміння полікодового рекламного тексту, адже додавання зображення накладає дає змогу візуально ознайомитися з рекламним об'єктом і водночас відбувається перебудова смислового коду спрямована в бік розширення концептуального поля, відбувається збільшення можливостей інтерпретації тексту [1, с. 82].

1. Гордеев Ю. А., Корнилова Е. Е. Слово и изображение в пресс-рекламе / Ю. А. Гордеев, Е. Е. Корнилова. – Воронеж : Научная книга, 2002. – 205 с.
2. Куликова Е. В. Языковая специфика поликодового рекламного дискурса / Е. В. Куликова. – Нижний Новгород : НИА, 2008. – С. 78-83.
3. Меньшикова Е. Е. Лингвопрагматические особенности текстов туристической рекламы // Вестник ЦМО МГУ – Современные исследования социальных проблем. 2010. № 2. С. 98-99.
3. Гордеев Ю. А., Корнилова Е. Е. Слово и изображение в пресс-рекламе / Ю. А. Гордеев, Е. Е. Корнилова. – Воронеж : Научная книга, 2002. – 205 с.

СЕМАНТИЧНА НАПОВНЕНІСТЬ ОНОМАСТИЧНОГО ЛЕКСИКОНУ В ДИСКУРСІ ФЕНТЕЗИ

Голінько Ю. С.

(Сумський державний університет)

Науковий керівник – викладач Назаренко О. В.

На сьогодні поняття дискурсу є неоднозначним, та не до кінця дослідженим явищем. Представлений тип дискурсу фентезі є одним з особистісно-орієнтованих видів та являє собою інтертекстуальне явище, без урахування якого адекватне розуміння та інтерпретування тексту є неможливим. На нашу думку дискурс – це складна єдність мовленнєвої практики, що складається з послідовних речень, об'єднаних логічним смисловим типом зв'язності, необхідних для повного розуміння тексту, а також поєднання, що надає образне уявлення про учасників комунікації, цілі їх переговорів, умов виникнення та сприйняття повідомлення.

Ономастика є частиною лінгвістики. Вихід за межі лінгвістики виконується за рахунок екстралінгвістичних компонентів ономастики, які є для неї обов'язковими. Виділення спеціальних ономастичних проблем із загального кола лінгвістичних виправдано становищем власних імен у мові. Власні імена – демонструють найбільш парадоксальні ситуації, аналіз яких повинен сприяти виникненню нових, більш поглиблених загальнолінгвістичних концепцій [2, с. 54].

Одним з найважливіших факторів літературного дискурсу в жанрі фентезі є його наповненість своєрідним, синтетично створеним ономастичним лексиконом. Ця особливість проявляється багато в чому, але більшу увагу привертає саме етимологія онімів.

З усіх видів онімів (бабліонімів, імен магічних напівживих створінь, імен представників інших розумних видів, зоонімів, фітонімів, теонімів, атнонімів, геортонімів, хрононімів, хрематонімів, порейонімів, найменувань професійних та воєнних об'єднань, назв воєнних компаній, матеріальних об'єктів та ідей, та назв установ) найактивніше вживаються саме антропоніми та топоніми, оскільки саме вони допомагають автору створити основну картину світу.

Добір прізвища й імені для свого персонажа у багатьох письменників є стилістичним засобом для глибшого розкриття змісту твору. Коли власне ім'я номінує героя, воно одразу ж отримує призначення не лише вказувати на позначуваний об'єкт, а й надавати йому той зміст і ті характеристики, які надає автор, і таким чином онім визначає якості персонажа [1].

Продемонструвати зазначені процеси можуть такі приклади власних імен з творів А. Сапковського «Відьмак», як *Jaskier* та *Cirilla*. Ці імена влучно передають зміст об'єктів, які вони описують. *Jaskier* – поет та трубадур, не володіє особливим талантом барда, але користується популярністю у жінок. В польській мові слово *jaskier* позначає квітку, яка в Україні зветься *жовтець*, і яка також користується популярністю у жінок та виступає символом багатства. *Cirilla* ім'я однієї з головних героїнь, яка унаслідувала магічні вміння від своєї матері, і стала об'єктом інтересу для ворога, який за допомогою її сил бажав врятувати власний світ та вторгнутися в світ людей. Корінь цього імені *ciri* означає *особлива*, що в дійсності передає значення об'єкта. Хоча в самому творі, значення ім'я *Cirilla* пояснювалось походженням з ельфійської мови або «старшої мови», і означає – *ластівка*.

А. Сапковський створив свою власну фонетику мови, що в чомусь сумісна з мовою ельфів Дж. Р. Р. Толкіна, але мають достатню кількість особливостей. На відміну від Толкінської мови, в основу «старшої мови» входять європейські мови та латинь.

Отже не зважаючи на те, що автори фентезі, часто використовують неіснуючу в реальному світі мову, їх власні імена є семантично наповненими, та містять в собі певну цінну інформацію про об'єкт. А також, говорячи про етимологію власних імен, можна встановити чіткі зв'язки між персонажами та їх поведінкою.

1. Назаренко О. В. Семантична наповненість власних імен у сучасному казковому дискурсі [Електронний ресурс] // – Режим доступу: <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/34625>
2. Суперанская А. В. Ономастика. Типология. Стратиграфия. М.: Наука 1988. - 264 с.
3. Швачко С. А. Содержательно-структурные аспекты английских сказок и стихотворений: Методические рекомендации. Сумы: СГПИБ 1988. – 34 с.

ОСОБЛИВОСТІ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ ПОЗИТИВНИХ ЕМОЦІЙ У СУЧАСНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ

Денисюк А. С.

(Сумський державний університет)

Науковий керівник – ст. викладач Дегтярьова Л. І.

Лінгвістика емоцій, як галузь сучасного мовознавства, досліджує відображення в мові внутрішнього світу людини, способи передачі емоційних станів за допомогою мови та засоби їх актуалізації, а саме за допомогою емоційних концептів. Емоційні концепти вербалізуються у художньому дискурсі. Вербалізація емоцій здійснюється за допомогою таких лінгвістичних засобів, як: 1) номінація емоцій (лексичні одиниці, що містять лише поняття про певні емоції); 2) дескрипція (опис зовнішньої експресії; міміки обличчя; очей; губ; пантоміміки; тембру голосу; інтонації); 3) експлікація (безпосереднє вираження емоцій через: афективи, конотативи та потенціативи).